ולבתו ולאחיו ולאחתו הבתולה הקרובה אליו
אשר לא היתה לאיש לה יטמא לא ימא בעל
בעמיו לחולו לא יקרוזה קרוזה בראשם ופאת
זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת
קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם
כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם
והיו קדש אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה
גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו
וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש
יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם ובת איש
כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש
תשרף והכהן הגדול מאחיו
אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו
לכהן את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו
לא יפרם ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו
ולאמו לא יטמא ומן המקדש לא יצא ולא יחלל
את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו
עליו אני יהוה והוא אשה בבתוליה יקח אלמנה
וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם
בתולה מעמיו יקח אשה ולא יחלל זרעו בעמיו
כי אני יהוה מקדשו וידבר
יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן לאמר
איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא
יקרב להקריב לחם אלהיו כי כל איש אשר
בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או
שרוע או איש אשר יהיה בו שבר רגל או
שבר יד או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב
או ילפת או מרוח אשך כל איש אשר בו מום
מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי
יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב
לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים
יאכל אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא
יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני
יהוה מקדשם וידבר משה אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו
את שם קדשי אשר הם מקדישים לי אני יהוה
אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב
מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני
ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש
ההוא מלפני אני יהוה איש איש מזרע אהרן